

synspunkter vedrørende uddannelserne for apotekspersonalet.

Det fremhæves således indledningsvis i ministeriets bemærkninger til kapitel 9, at

»det tilsigtes, dels at eventuelle nye uddannelser eller ændringer i bestående ikke udelukker ansættelse og beføjelser på apoteker, dels at apotekspersonalets beføjelser kan tilpasses ændringer i apotekssektorens opgaver og ændringer i uddannelserne.«

Det bemærkes imidlertid efterfølgende i bemærkningerne, at der ikke er

»planer om at indføre nye uddannelser, der sigter mod ansættelse og beføjelser på apotekerne«,

samt i kommentaren til § 40, at der ikke

»er planer om ændringer i personalekategoriernes beføjelser og betegnelser i forhold til i dag.«

Når foreningen finder, at der kan være tvivl om ministeriets synspunkter, jfr. de ovenfor nævnte tildels modsatrettede bemærkninger, skyldes det også følgende 2 forhold:

1. Indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen har været repræsenteret i det såkaldte »Ølgaard-udvalg«, der i december 1980 afgav »Betænkning om besparelser og strukturændringer på lægemiddelområdet«. Af denne betænkning, der er udarbejdet efter lovudkast IIs fremkomst, fremgår, at man forudser, at arbejdsopgaverne på apotekerne fremover forventes at kunne varetages af mindre personale samt i øvrigt af personale med en kortere uddannelse end i dag. Denne vurdering kan Danmarks Apotekerforening på det foreliggende grundlag kun opfatte som en fortolkning af bemærkningerne til også nærværende lovudkast, som, hvad dette spørgsmål angår, ikke adskiller sig fra lovudkast II.

2. Indenrigsministeriets og sundhedsstyrelsens repræsentanter i »Ølgaard-udvalget« indtrådte endvidere i 1980 i en særlig arbejdsgruppe under det faglige landsudvalg for sundhedsuddannelserne, i hvilken man skal overveje forskellige forhold vedrørende farmaceut- og apoteksassistentuddannelsen. Uddannelsesstederne, Danmarks farmaceutiske Højskole og Apoteksassistenteskolen, det af indenrigsministeriet

nedsatte Apoteksassistentnævn samt organisationerne blev hverken på forhånd eller sideløbende med gruppens nedsættelse end ikke orienteret herom.

Med henblik på at formindske usikkerheden omkring forståelsen af ministeriets hensigter vedrørende personalekategoriernes uddannelser skal foreningen anmode om, at det indledende afsnit i bemærkningerne til kapitel 9 (side 53, l. 18–11 f.n.) alene formuleres som en henvisning til gældende regler.

ad § 39

Foreningen skal henstille, at dispensationsmuligheden i stk. 2 begrænses til »i særlige tilfælde«. Foreningen finder, at det må være i absolutte undtagelsestilfælde, at der ikke er ansat en provisor på et apotek. Det er da også kun yderst få apoteker, hvor dette ikke er tilfældet i dag.

ad § 40

Foreningen skal, jfr. de ovenfor nævnte principielle bemærkninger, anmode om, at såvel lovtæksten som bemærkningerne tydeliggøres:

I bemærkningerne til stk. 1, 1. punktum, skal det foreslås, at der foretages en afgrænsning af de berørte personalekategorier, f.eks. ved i en parentes at nævne provisorer, apoteksmedhjælpere og apoteksteknikere.

På tilsvarende måde skal det foreslås; at § 40, stk. 2, formuleres således: »Indenrigsministeren fastsætter regler om uddannelse af apoteksassistenter.«

ad § 41

I bemærkningerne anføres, at § 41 i sit indhold svarer til gældende bestemmelser og supplerer reglerne om farmaceutuddannelsen og apoteksassistentuddannelsen.

Efter foreningens vurdering er denne karakteristisk ikke korrekt formuleret:

1. Der indføres som noget nyt i lovgivningen en pligt til at uddanne farmaceutstuderende.
2. Der indføres som noget nyt i lovgivningen en pligt til at uddanne »andre uddannelsessøgende«, som senere skal kunne beskæftiges inden for lægemiddelforsyningen.